

Toruń, 09 kwietnia 2019 roku

**Stowarzyszenie na Rzecz Lesbijek,
Gejów, Osób Biseksualnych, Osób
Transpłciowych Oraz Osób Queer
„Pracownia Różnorodności”**
ul. Jana Mohna 50H/8
87-100 Toruń

**POLECONY
PRIORYTET**

**Sąd Okręgowy
w Poznaniu**

ul. Stanisława Hejmowskiego 2
61-736 Poznań
so@poznan.so.gov.pl
informacja@poznan.so.gov.pl
wydzial1@poznan.so.gov.pl
wydzial12@poznan.so.gov.pl
wydzial18@poznan.so.gov.pl

Działając na zasadzie art. 63 kpc Stowarzyszenie Na Rzecz Lesbijek, Gejów, Osób Biseksualnych, Osób Transpłciowych Oraz Osób Queer „Pracownia Różnorodności” (dalej jako „SPR”), przedstawia poniższe stanowisko ws. decyzji Prezydenta Miasta Gniezna WSS.S.5310.3.2019 z 08 kwietnia br. zakazujące organizacji zgromadzenia publicznego, którego organizatorem jest Piotr Moszczeński, które ma się odbyć 13 kwietnia br. w godz. 12:00-17:00 w Gnieźnie na Rynku, a następnie przemaszerować ulicami: Farną, Warszawską, Mickiewicza, Mieszka I, Dworcową, Lecha, Jana III Sobieskiego, Jana Pawła II, Wyszyńskiego, Dąbrówki, Łubieńskiego, Chrobrego i zakończyć na Rynku, znanego jako I Gnieźnieński Marsz Równości.

Celami statutowymi SPR, ujawnionymi w rejestrze stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej Krajowego Rejestru Sądowego, są:

- 1) działania na rzecz prawnej i rzeczywistej równości osób, bez względu na ich orientację seksualną, tożsamość seksualną, płeć oraz płeć społeczną (a w przypadku wielokrotnej dyskryminacji tych osób - także z uwagi wiek, niepełnosprawność oraz pochodzenie społeczne), w szczególności:
 - a) upublicznienie dyskusji na temat problemów lesbijek, gejów, osób biseksualnych, osób transpłciowych oraz osób queer,
 - b) kształtowanie postaw akceptacji oraz przełamywanie uprzedzeń i stereotypów wobec lesbijek, gejów, osób biseksualnych, osób transpłciowych oraz osób queer,
 - c) zwiększenie reprezentacji społecznej lesbijek, gejów, osób biseksualnych, osób transpłciowych oraz osób queer,
 - d) kształtowanie pozytywnej tożsamości lesbijek, gejów, osób biseksualnych, osób transpłciowych oraz osób queer,
 - e) eliminacja nierównego traktowania lesbijek, gejów, osób biseksualnych, osób transpłciowych oraz osób queer przez polskie prawo (dyskryminacja ze względu na orientację seksualną, tożsamość seksualną, płeć oraz płeć społeczną),
 - f) walka z dyskryminacją lesbijek, gejów, osób biseksualnych, osób transpłciowych oraz osób queer i przeciwdziałanie przejawom homofobii, bifobii i transfobii w społeczeństwie,
 - g) przeciwdziałanie wszelkim formom przemocy fizycznej i psychicznej na tle orientacji seksualnej, tożsamości seksualnej, płci oraz płci społecznej;

- 2) propagowanie wiedzy na temat orientacji seksualnych, tożsamości seksualnych, identyfikacji płciowych oraz płci społecznych;
- 3) wypracowanie i wprowadzenie do obiegu publicznego dyskursu antydyskryminacyjnego, wrażliwego na procedury wykluczenia i stygmatyzacji;
- 4) propagowanie wiedzy o zdrowiu seksualnym, w tym o chorobach przenoszonych drogą płciową, w szczególności o drogach zakażenia HIV/AIDS.

Dowód: wydruk informacji odpowiadającej odpisowi aktualnemu z rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej Krajowego Rejestru Sądowego dotyczącej SPR – na okoliczność jego treści, w tym celów statutowych SPR

Powyższe oznaczają, że SPR jest organizacją, o której mowa w art. 61 i 62 kpc, wobec czego przysługuje mu uprawnienie przewidziane w art. 63 kpc.

W ocenie SPR decyzja Prezydenta Miasta Gniezna znak WSS.S.5310.3.2019 z 08 kwietnia br. jest bezpodstawną, bezprawną oraz godzi w konstytucyjną wolność zgromadzeń, odwołanie złożone od tej decyzji zasługuje na uwzględnienie, a ww. decyzji – uchylenia przez Sąd.

W ocenie SPR brak było przesłanek dla wydania ww. decyzji, w tym brak było przesłanek wymienionych przepisem art. 14 pkt 2 Prawa o zgromadzeniach, wskazanym w ww. decyzji jako podstawa jej wydania.

Analiza okoliczności wymienionych w uzasadnieniu ww. decyzji prowadzi do wniosku, że żadna z nich nie stanowi przesłanki, o której mowa w art. 14 pkt 2 ww. ustawy; w efekcie zaskarżona decyzja jest bezpodstawną.

Zacząć wypada od wskazania, że ww. decyzja – choć odnosi się do konkretnego zgromadzenia publicznego – traktuje nie tylko o nim, ale także o innych zgromadzeniach, które mają albo miałyby się odbyć równoległe z nim, ujmując je wszystkie razem, jako jeden problem wymagający rozwiązania. Rozwiązaniem tym było wydanie 08 kwietnia br. decyzji o zakazaniu każdego z tych zgromadzeń – z jednakowym uzasadnieniem. Jego kluczowym elementem – rozwiniętym w 10 punktach – jest teza, że „odbycie wszystkich osiemnastu zgromadzeń w sytuacji istnienia konfliktu ideologicznego pomiędzy uczestnikami zgromadzeń oraz eskalacji napięcia pomiędzy stronami tego konfliktu, w dniu 13 kwietnia zagraża mieniu w znacznych rozmiarach oraz może zagrażać życiu i zdrowiu ludzi”.

Jak z powyższego wynika, w ocenie Prezydenta Miasta Gniezna zagrożenia dla mienia w znacznych rozmiarach oraz być może zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi nie stanowi zgromadzenie zakazane decyzją WSS.S.5310.3.2019 z 08 kwietnia br. ani nawet pozostałe zgromadzenia, które mają albo miałyby się odbyć równoległe i równocześnie z nim, ale dopiero łączone odbycie tych zgromadzeń. Jest to o tyle istotne, że ustawa nie zna takiej przesłanki zakazania zgromadzenia. W myśl art. 14 pkt 2 ww. ustawy zgromadzenia można zakazać, gdy „jego odbycie może zagrażać życiu lub zdrowiu ludzi albo mieniu w znacznych rozmiarach, w tym gdy zagrożenia tego nie udało się usunąć w przypadkach, o których mowa w art. 12 lub art. 13” ww. ustawy. Użycie w przytoczonym przepisie zaimka dzierżawczego „jego” oznacza, że źródłem zagrożenia, o którym mowa w art. 14 pkt 2 ww. ustawy, musi być zakazane zgromadzenie¹. Inne okoliczności, jak np. inne zgromadzenia czy „konflikt

¹ Por. m.in. zachowujący aktualność wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z 14 grudnia 2005 roku ws. IV SA/Po 983/05: „(...)ocena, czy odbycie zgromadzenia może zagrażać życiu lub zdrowiu ludzi, albo mieniu w znacznych rozmiarach (art. 8 pkt 2) musi odnosić się do organizatorów i uczestników zgromadzenia, a nie do osób niechętnych zgromadzeniu”.

ideologiczny” pomiędzy osobami uczestniczącymi w odbywających się równocześnie i równolegle zgromadzeniach ani „eskalacja napięcia pomiędzy stronami tego konfliktu” – nie mają znaczenia dla zaistnienia ww. przesłanki. Brak zagrożenia jw. ze strony zgromadzenia oznacza zaś brak przesłanki do jego zakazania na podstawie art. 14 ust. 2 Prawa o zgromadzeniach.

Odnosząc się kolejno do okoliczności podanych w ww. decyzji w rozwinięciu przytoczonej wyżej tezy (wspomnianych wyżej 10 punktów wymienionych w uzasadnieniu ww. decyzji) SPR wskazuje jn.

1. Organizatorzy zgromadzeń przewidują w zgłoszeniach, iż liczba uczestników wyniesie łącznie 7.700 osób. Tak duża liczba zantagonizowanych wobec siebie uczestników, zgromadzonych w gęsto zabudowanej przestrzeni śródmiejskiej, z wąskimi ulicami i chodnikami, zaparkowanymi samochodami oraz bez zachowania odstępów buforowych (w toku rozprawy administracyjnej wykluczono odsunięcie zgromadzeń o odmiennych celach na odległość min. 100 m), naraża uczestników na bezpośrednią konfrontację, tj. zagrożenie życia lub zdrowia ludzi;

Prezydent Miasta Gniezna nie wyjaśnił, na jakiej podstawie przyjął i podał w ww. decyzji, że osoby uczestniczące albo chcące uczestniczyć w I Gnieźnieńskim Marszu Równości będą „zantagonizowane” wobec osób uczestniczących w innych zgromadzeniach publicznych, które mają albo miałyby się odbyć równocześnie i równolegle do marszu. Dodać wypada, że choć Parady Równości oraz Marsze Równości odbywają się w Polsce od 2001 roku (pierwsza Parada Równości w Warszawie), a tylko w 2018 roku odbyło się łącznie piętnaście (15), to brak jest informacji o tym, aby osoby uczestniczące w tych zgromadzeniach zagrożily mieniu (o mieniu w znacznych rozmiarach nie wspominając), zdrowiu albo życiu kogokolwiek. Marsze i Parady są zgromadzeniami pokojowymi. W Polsce nie brakuje osób nastawionych niechętnie do Marszów i Parad, ale nawet z ich strony nie padają pod adresem Marszów ani Parad zarzuty niszczenia mienia czy zagrożenia życia albo zdrowia. Biorąc to pod uwagę SPR stwierdza, że obawy i przypuszczenia dot. zagrożenia dla mienia w znacznych rozmiarach, a także życia i zdrowia, płynącego ze strony zgromadzenia zakazanego ww. decyzją, nie zostały niczym poparte. Przypomnieć w tym kontekście należy, że „ograniczenie wolności zgromadzeń nigdy nie powinno się opierać na przypuszczeniach bądź spekulacjach”², a „zakaz odbycia zgromadzenia musi być oparty i w sposób przekonywujący uzasadniony przesłankami określonymi w art. 14 Prawa o zgromadzeniach z uwzględnieniem zawężającej interpretacji tych przesłanek”³ ani „nie powinien być podejmowany bez uprzedniej oceny stopnia zagrożenia”⁴.

2) Organizatorzy zgromadzeń nie przewidzieli w zgłoszeniach żadnej profesjonalnej ochrony swoich zgromadzeń. Z kolei przewidywane służby porządkowe, złożone jedynie z uczestników zgromadzenia (wolontariuszy), nie gwarantują profesjonalnej ochrony uczestników (brak osób przeszkolonych z zakresie ochrony osób lub mienia oraz osób przeszkolonych w zakresie udzielania pierwszej pomocy) w sytuacji znaczącego ryzyka bezpośredniej konfrontacji z osobami wrogo nastawionymi do uczestników zgromadzenia;

Brak „profesjonalnej ochrony” zgromadzenia nie jest ustawową przesłanką jego zakazania; w szczególności nie wspomina o niej art. 14 ww. ustawy. Niepokojące jest samo to, że Prezydent Miasta Gniezna wyraził w powyższy sposób oczekiwanie, że organizator zgromadzenia powinien zapewnić mu „profesjonalną ochronę”. Obowiązki organizatora zgromadzenia określają przepisy ustawy; nie ma wśród nich obowiązku zapewnienia ochrony (nie wspominając o „profesjonalnej ochronie”) osobom uczestniczącym w zgromadzeniu. Zapewnienie bezpieczeństwa – nie tylko

² Por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 23 lutego 2017 roku ws. I ACz 232/17.

³ Por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 02 grudnia 2017 roku ws. I ACz 2213/17.

⁴ Tamże.

osobom uczestniczącym w zgromadzeniach publicznych – jest zadaniem władz publicznych oraz odpowiednich służb⁵.

3) *W trakcie planowanych zgromadzeń będą miały miejsce imprezy sportowe – mecze piłki nożnej z udziałem zorganizowanych agresywnych grup kibiców piłkarskich (mecze Lech Poznań – Jagiellonia Białystok), którzy za pośrednictwem mediów społecznościowych deklarują udział w zgromadzeniach w Gnieźnie, wypowiadając się w sposób negatywny o celach i ideach wyrażanych na jednym ze zgłoszonych zgromadzeń. Jedna ze zorganizowanych grup kibiców na trasie przejazdu ma Gniezno; Ryzyko pojawienia się w miejscowości, w której ma się odbyć zgromadzenie, „agresywnych grup kibiców piłkarskich”, nie jest ustawową przesłanką zakazania zgromadzenia; w szczególności nie wspomina o niej art. 14 ww. ustawy. Jak wskazano wyżej: zapewnienie bezpieczeństwa – nie tylko osobom uczestniczącym w zgromadzeniach publicznych – jest zadaniem władz publicznych oraz odpowiednich służb.*

4) *Planowana trasa zgromadzenia (marszu) przebiega przez wąskie i ciasne ulice śródmiejskie. Organizatorzy, podczas rozprawy administracyjnej, nie zgodzili się na zmianę trasy. Ulice te cechują się dużym zagęszczeniem zaparkowanych samochodów pomiędzy którymi musieliby przechodzić uczestnicy marszu, oraz uczestnicy kontrdemonstracji, co czyni realnym perspektywę uszkodzenia tego mienia;*

9) *Planowane zgromadzenie (marsz) ma odbyć się w centrum miasta, w handlową sobotę przed świętami Wielkanocnymi, w godzinach szczytu komunikacyjnego i zakupowego przy zwiększonej aktywności handlujących, co naraża mienie znacznej wartości (witryny sklepowe, stragany targowe, krzesła i stoły kawiarniane, reklamy, donice i ozdoby wystawiane na zewnątrz punktów handlowych i gastronomicznych) na uszkodzenie, w sytuacji przejścia lub odbywania się licznych zgromadzeń, bezpośrednio przy punktach handlowych i targowisku miejskim. Dodatkowo ulice na których odbyć mają się zgromadzenia mają w części nawierzchnię brukową, która generuje dodatkowe ryzyko uszkodzeń;*

Jak przytoczono wyżej za Sądem Apelacyjnym w Białymstoku, „ograniczenie wolności zgromadzeń nigdy nie powinno się opierać na przypuszczeniach bądź spekulacjach” - tymczasem „perspektywa”, że przemarsz kilkuset osób „wąskimi i ciasnymi ulicami śródmiejskimi” będzie skutkowało uszkodzeniem „zaparkowanych samochodów” jest przypuszczeniem bądź spekulacją. Dodać można, że powyższa „perspektywa” jest aktualna zawsze, a nie tylko w czasie zgromadzeń publicznych, a mimo tego ruch pieszy i kołowy „przez wąskie i ciasne ulice śródmiejskie” Gniezna odbywa się. Przenosząc powyższe na grunt art. 14 Prawa o zgromadzeniach należy wskazać, że „perspektywa uszkodzenia mienia” w postaci „zaparkowanych samochodów”, a także „witryn sklepowych, straganów targowych, krzesel i stołów kawiarnianych, reklam, donic i ozdób wystawianych na zewnątrz punktów handlowych i gastronomicznych” jest okolicznością zarysowaną tak ogólnikowo i mgliście, że nie sposób uznać za spełnioną w ten sposób przesłanki zagrożenia dla „mienia w znacznych rozmiarach”. Ponadto bez odpowiedzi pozostaje pytanie, na jakiej podstawie Prezydent Miasta Gniezna przyjął i podał, że przejście pokojowego zgromadzenia ulicami miasta stanowi zagrożenie dla „zaparkowanych samochodów”, „witryn sklepowych, straganów targowych, krzesel i stołów kawiarnianych, reklam, donic i ozdób wystawianych na zewnątrz punktów handlowych

⁵ Por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 18 stycznia 2006 roku ws. K 21/05: „na organach władzy publicznej ciąży obowiązek zapewnienia ochrony grupom organizującym demonstracje i biorącym w nich udział, bo tylko w ten sposób można realnie gwarantować wolność zgromadzeń, bez względu na stopień kontrowersyjności (ale nie przekraczając prawnie ustalonych zakazów głoszenia określonych poglądów, np. wzywających do nienawiści rasowej czy propagujących ideologię faszystowską) przedstawianych publicznie poglądów i opinii”.

i gastronomicznych”, w tym podczas którego Marszu Równości albo Parady Równości mienie jw. zostało uszkodzone bądź zniszczone przez osoby uczestniczące w tych zgromadzeniach.

W związku z powyższą okolicznością należy też przypomnieć, że w doktrynie przyjmuje się, że użyte w ustawie określenie „mienie w znacznych rozmiarach”, znane jeszcze uchylonej ustawie z 05 lipca 1990 roku – Prawo o zgromadzeniach, oznacza „mienie znacznej wartości”, o którym mowa w art. 115 § 5 kk⁶, a zatem mienie o wartości przekraczającej 200.000,00 złotych. Wydając decyzję WSS.S.5310.3.2019 Prezydent Miasta Gniezna nie przedstawił jakichkolwiek okoliczności na potwierdzenie, że potencjalne uszkodzenie „zaparkowanych samochodów” oraz „witryn sklepowych, straganów targowych, krzeseł i stołów kawiarnianych, reklam, donic i ozdób wystawianych na zewnątrz punktów handlowych i gastronomicznych” w trakcie przejścia IGnieźnieńskiego Marszu Równości „przez wąskie i ciasne ulice śródmiejskie”, oznacza zagrożenie dla mienia o wartości przekraczającej 200.000,00 złotych.

5) Planowana przez organizatorów trasa marszu przebiega w znacznej części przez wąskie ulice jednokierunkowe, co sprawia, że niemożliwym będzie sprawny i szybki dojazd na trasę marszu pojazdów uprzywilejowanych (pogotowie, Policja itp.), co powoduje zagrożenia dla zdrowia i życia uczestników;

Rzekome utrudnienia w dojeździe do miejsca zgromadzenia, w tym przez pojazdy uprzywilejowane, nie są przesłanką zakazu zgromadzenia z art. 14 pkt 2 ww. ustawy ani innego przepisu. Przepuszczalne zagrożenie dla zdrowia i życia osób uczestniczących w zgromadzeniu będące skutkiem rzekomych utrudnień jw. nie jest przesłanką zakazu zgromadzenia z art. 14 pkt 2 ww. ustawy ani innego przepisu. Co więcej: obie ww. okoliczności mają charakter czysto spekulatywny i nie zostały niczym poparte. Z uwagi na ich brak związku z przedmiotem decyzji WSS.S.5310.3.2019 z 08 kwietnia br. nie jest jasne, dlaczego pojawiły się one w jej uzasadnieniu.

6) Gniezno jest miastem średniej wielkości, nie posiadającym wystarczającego zaplecza infrastruktury medycznej dla udzielenia potencjalnej pomocy medycznej jednocześnie kilku tysiącom uczestników zgromadzeń (miejsca w szpitalach, liczba karetek). Ponadto Szpital im. Chrztu Polskiego w Gnieźnie aktualnie przechodzi modernizację i rozbudowę, stąd możliwości zapewnienia odpowiedniego zabezpieczenia medycznego większej liczbie osób (w tym także specjalistycznej opieki medycznej) są aktualnie w Gnieźnie znacząco ograniczone;

Wielkość ludności miejscowości, w której ma się odbyć zgromadzenie publiczne, znajdująca się w tej miejscowości „infrastruktura medyczna”, liczba miejsc w szpitalach ani karetek – nie są okolicznościami, od których uzależniona jest możliwość odbycia zgromadzenia publicznego. Podobnie jak w przypadku przytoczonych wcześniej okoliczności wymienionych w pkt 5 uzasadnienia decyzji WSS.S.5310.3.2019 nie widać związku powyższego z przedmiotem tej decyzji. Jest niezrozumiałe, z jakich względów Prezydent Miasta Gniezna posługuje się – w decyzji o zakazie pokojowego zgromadzenia – wizją „udzielenia potencjalnej pomocy medycznej jednocześnie kilku tysiącom uczestników zgromadzeń”. Wizje takie są zrozumiałe przy opisie nadciągających katastrof, kataklizmów czy wojen; są zaskakujące i abstrakcyjne, gdy zestawia się je ze zgromadzeniem publicznym, w którym – wg deklaracji organizatora – ma wziąć udział około 300 osób (co jest liczbą całkowicie zrozumiałą, gdy wziąć pod uwagę, że „Gniezno jest miastem średniej wielkości”).

7) Komendant Powiatowej Policji w Gnieźnie w piśmie skierowanym do Prezydenta Miasta Gniezna wskazał na liczne utrudnienia w należyтым zabezpieczeniu 18 zgromadzeń o przeciwnych celach,

⁶ Por. K. Mamak „Prawo o zgromadzeniach. Komentarz”, LexisNexis, 2014.

pracownia
różnorodności

odbywanych jednocześnie w tym samym czasie. Ponadto, z uwagi na mecz piłkarski podwyższonego ryzyka (Jagiellonia Białystok – Lech Poznań), odbywający się tego samego dnia o godz. 18:00 w Poznaniu znaczne siły policyjne muszą zostać skierowane do obsługi tego meczu, stąd nie mogłyby być wykorzystane do ochrony uczestników zgromadzeń w Gnieźnie;

„Utrudnienia w należyтым zabezpieczeniu” zgromadzeń publicznych, które mają się odbyć w jednej miejscowości równocześnie i równolegle, nie są okolicznościami, od których uzależniona jest możliwość odbycia zgromadzenia publicznego. Przypomnieć wymaga, za wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 18 stycznia 2006 roku ws. K 21/05, że to „na organach władzy publicznej ciąży obowiązek zapewnienia ochrony grupom organizującym demonstracje i biorącym w nich udział, bo tylko w ten sposób można realnie gwarantować wolność zgromadzeń, bez względu na stopień kontrowersyjności (ale nie przekraczając prawnie ustalonych zakazów głoszenia określonych poglądów, np. wzywających do nienawiści rasowej czy propagujących ideologię faszystowską) przedstawianych publicznie poglądów i opinii”.

8) Planowane zgromadzenie (marsz) ma odbyć się w centrum miasta, w handlową sobotę przed świętami Wielkanocnymi, w godzinach szczytu komunikacyjnego i zakupowego, co naraża uczestników zgromadzeń na odbywanie zgromadzenia (marsz) pośród dużej liczby mieszkańców przemieszczających się pomiędzy sklepami, co znacząco zwiększa ryzyko wejścia w bezpośrednie interakcje z tłumem, co rodzi obawę rozpieczęcia się grupy uczestniczącej w zgromadzeniu, uniemożliwiając ochronę tychże uczestników a więc może to narazić ich na niebezpieczeństwo utraty zdrowia lub życia;

Wyrażone przez Prezydenta Miasta Gniezna obawy dot. „rozpieczęcia się grupy uczestniczącej w zgromadzeniu” są nie tylko spekulacją i przypuszczeniem, ale przede wszystkim nie mają związku z przesłanką zakazu zgromadzenia publicznego, o której mowa w art. 14 pkt 2 Prawa o zgromadzeniach. Jak wskazano już wcześniej, zapewnienie bezpieczeństwa osobom uczestniczącym w zgromadzeniu jest obowiązkiem państwa; organy władzy publicznej nie mogą uchylać się od odpowiedzialności w tym zakresie, w tym za pomocą domysłów i przypuszczeń jw. Tym bardziej przesłanką zakazania zgromadzenia nie jest rzekomy brak możliwości zapewnienia bezpieczeństwa osobom w nim uczestniczącym – nawet przed zagrożeniem dla życia i zdrowia, którego źródłem mają być „bezpośrednie interakcje z tłumem” i przejście „pośród dużej liczby mieszkańców przemieszczających się pomiędzy sklepami”, „w centrum miasta, w handlową sobotę przed świętami Wielkanocnymi, w godzinach szczytu komunikacyjnego i zakupowego”.

10) Organizatorzy zgromadzeń w okresie poprzedzającym dzień zgłoszonych zgromadzeń poprzez różne działania (lawety z hasłami ideologicznymi, artykuły w mediach, wpisy w portalach społecznościowych) w sposób konfrontacyjny opisywali poglądy i idee deklarowane przez innych organizatorów zgromadzeń. W ten sposób doszło do eskalacji sporu, wytworzenia napięcia i atmosfery wzajemnej wrogości potęgującej zarysowany spór o charakterze ideologicznym.

Powyższy fragment uzasadnienia decyzji znak WSS.S.5310.3.2019 z 08 kwietnia br. nie tylko jest pozbawiony znaczenia z punktu widzenia przesłanek zakazu zgromadzenia, o których mowa w art. 14 Prawa o zgromadzeniach, ale – co istotniejsze – jest pozbawiony związku z zakazaniem zgromadzenia. Organizator I Gnieźnieńskiego Marszu Równości nie wykonał żadnej z wymienionych wyżej czynności, a sam Marsz – jak wskazano wyżej – nie jest wymierzony w osoby, które są przeciwne jego odbyciu. Fałszywe, bezpodstawne i krzywdzące dla osób chcących wziąć udział w zakazanym zgromadzeniu są retoryka i narracja „wzajemnej wrogości” użyte w przytoczonym fragmencie decyzji znak WSS.S.5310.3.2019. Osoby LGBTQ ani osoby, które popierają działania na rzecz osób LGBTQ, nie są niczymi wrogami. Wrogość – jeśli w ogóle można użyć takiego określenia –

jest wyłącznie cechą ludzi, którzy sprzeciwiają się działaniom na rzecz osób LGBTQ, którzy nierzadko protestują przeciw samemu istnieniu osób LGBTQ, ich obecności w przestrzeni publicznej. Osoby LGBTQ ani ich sojusznicy i sojuszniczki nie odwzajemniają tego nastawienia.

Kwestia zakazywania – pod różnymi pretekstami – zgromadzeń publicznych organizowanych przez osoby LGBTQ bądź w związku z ich sytuacją społeczną wydawała się wyjaśniona i zamknięta m.in. po wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 18 stycznia 2006 roku ws. K 21/05 oraz wyroku Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z 03 maja 2007 roku ws. ze skargi nr 1543/06. Dość niespodziewanie kwestia ta została otwarta wraz z zakazem I Marszu Równości w Lublinie. Decyzja Prezydenta Miasta Lublina – uzasadniona w bardzo podobny sposób do decyzji znak WSS.S.5310.3.2019 Prezydenta Miasta Gniezna – została uchylona postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 12 października 2018 roku ws. IACz1145/18. Na zakończenie swojego stanowiska SPR przypomina najważniejszy fragment uzasadnienia ww. orzeczenia, zachowujący pełną aktualność w niniejszej sprawie.

Standard ochrony wolności zgromadzeń oraz powiązany z nim zakaz nierównego traktowania przez władze publiczne można sprowadzić do następujących kwestii:

- *organy władzy publicznej mają obowiązek umożliwić przeprowadzenie pokojowego zgromadzenia również wtedy, kiedy jego uczestnicy będą prezentować idee odmienne od poglądów większości, a dodatkowo takie zgromadzenie będą się starali zakłócić lub udaremnić uczestnicy kontrmanifestacji,*
- *wszelkie ograniczenia wolności zgromadzeń muszą spełniać test niezbędności i proporcjonalności i powinny być traktowane jako absolutny wyjątek,*
- *przesłanki pozwalające na wydanie zakazu odbycia zgromadzenia nie mogą być interpretowane rozszerzająco, w szczególności zaś nie mogą opierać się wyłącznie na ogólnych prognozach lub przypuszczeniach i muszą uwzględniać wartości i normy wyższego rzędu wynikające z Konstytucji RP i przepisów prawa międzynarodowego,*
- *organy władzy publicznej, dokonując oceny, czy zgłoszone zgromadzenie zagraża życiu lub zdrowiu ludzi albo mieniu w znacznych rozmiarach powinny odnosić się do zachowania organizatorów i uczestników zgromadzenia, nie zaś do zachowania osób trzecich próbujących udaremnić przeprowadzenie demonstracji.*

Załączniki:

- wydruk informacji odpowiadającej odpisowi aktualnemu z rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej Krajowego Rejestru Sądowego dotyczącej SPR,
- jeden (1) odpis pisma.

Za i w imieniu SPR:

Przemysław Szczepłocki
osoba wchodząca w skład zarządu